

OSCAR WILDE'İN HIÇ YAŞLANMAYAN PORTRESİ

En üstün eleştiri, bir sanat eserinde sanatçının ortaya koymadığı şeyleri açıklayandır.

— Oscar Wilde, Sanatçı Olarak Eleştirmen

Nüktedan, zarif ve mütebessim bir estetiğin teorisyeni olarak Oscar Wilde'ın Viktorya Dönemi'nin sanat anlayışının yerini modernist sanat anlayışına bırakmasındaki katkıları, belki de kendisine haklı bir şöhet getiren hümorlarından bile daha kıymetlidir. Fakat yine de çoğu okur o uçarı hümorlar arasında Wilde'ın derinliğini ıskalayabilir. Oysa Wilde, Viktoryen ahlakın tuhafıkları, çelişkileri ve saçmalıklarıyla ince ince dalgasını geçen bir züppeden çok daha fazlasıdır.

O, tarihin gördüğü olağanüstü anlatıcılardan biridir. Eşsiz sohbetine şahitlik edenlerin anlattıklarına bakılırsa hikâye anlatma becerisi, hikâye yazma becerisinin fersah fersah ötesindedir. "Bütün dehamı hayatıma koydum, eserlerime ise yalnızca yeteneğimi," diyen Wilde, bu durumun gayet farkındadır. Zaten geriye ciltler dolusu aforizma, hümor, nükte, anekdot bırakırken; oyunları, denemeleri ve masalları dışında sadece tek bir roman yazabilmiştir. Rivayete göre o tek roman da asla roman yazamayacağına dair bir iddia üzerine kaleme alınmıştır.

Dorian Gray'in Portresi, bütün zengin ve derin muhtevasına rağmen yazarının ışıltısı karşısında sönük kalmaya mahkûm bir romandır. Her şeyden evvel özgün bir roman değildir. Hikâyenin ana teması neredeyse tümüyle Balzac'ın *Tılsımlı Deri*'sinden alınmıştır. Ayrıca insanın görüldüğü kadar homojen ve saydam olmadığına,